

A jövő titka

Kerekesné Lévai Erika interjúja egy roma lánycsoport tagjaival

Kerekesné Lévai Erika bevezetője

2022 októbere óta tizenegy roma lány irányításommal egy olyan klubot működtet, ahol a lányok azt tűzték ki célul, hogy továbbtanuljanak, sikeres és gazdag életre készüljenek együtt. Ez a roma lányokból álló klub viszonylagos rendszerességgel működik. Kéthetente, de havonta egyszer mindenképpen találkoznak. Ezeken az alkalmakon több olyan témáról beszélgetnek, ami a roma kisebbséget érinti és foglalkoztatja. Ezen kívül a klub tagjai több kirándulást és mozilátogatást szerveznek, főleg azért, hogy kimozduljanak, és minél inkább megismerjenek olyan helyeket, ahova ők soha nem juthattak el. Az egyik találkozó témája az volt, hogy hol lesz majd az otthonuk a lányoknak felnőtt korban, hogyan képzelik a jövőjüket. A kérdéseket, amiket a lányoknak feltettem, én fogalmaztam meg. A jelenlévő, körben ülő és beszélgető tizenegy lány közül a 14 éves Jucika ragadta magához a szót.

Mit gondoltok, hogy hol fogtok élni majd? Hol szeretnétek élni?

Mindenképpen ki kell lépni, mert itt a telepen sokszor nem jó dolgokat látunk, és ez nincs jó hatással ránk.

Ez alatt mit értesz?

Sok jó mellett nagyon sok rossz példát látunk. Ugyanakkor azt is érzékeljük, hogy vannak, akik bennünket is rossz példának tekintenek.

Ezt jól hallottam, hogy ti esetleg rossz példák vagytok?

Igen, mert többen kérdezik tőlünk, hogy minek tanulunk. Főleg azért, mert lányok vagyunk. Lányként ez nem megszokott dolog. Főleg az idősebb asszonyok közül egy páran nem fogadják el, hogy lányként nem a családalapításon gondolkodunk már most. Inkább tanulunk, és sok olyan helyre megyünk, amit nem értenek a legtöbben. Vannak, akik azt mondják, hogy úgyis otthagytátok majd ti is a tanulást. Úgy gondolom, hogy a telepen élők között vannak olyanok, akiknek más az értékrendje. Ha nem fizikai munkát, és ha nem sok pénzt hozó tevékenységet végzünk, akkor annak nincs értéke. A gazdagság sok itt élő számára például egy jó kocsi. Nekem, nekünk ez nem feltétlenül a gazdagságot jelenti.

Mennyire van realitása annak, hogy sikerülni fog egy más életet teremteni a telepen kívül?

Nekem biztosan lesz realitása. Amíg iskolába járok, addig nyári munkát szeretnék vállalni. Az érettségi után egyetemre szeretnék menni, ami mellett szintén dolgozni szeretnék, és úgy tanulni, hogy ösztöndíjat kapjak. Rendvédelmi területen szeretnék továbbtanulni, de nagyon érdekel a pszichológia is. Utána albérletbe megyek, de már a fizetésemből félre szeretnék rakni, hogy majd egy nagy kertés házam legyen. Azért is, hogy megmutassam, hogy én is tudom úgy rendben tartani.

Hogy gondoljátok, hogy kihez fogtok férjhez menni? Cigány vagy magyar emberhez?

Nekem mindenképpen cigány kell, mert ő ismeri, hogy mi milyenek vagyunk. A magyarok lehet, hogy lenéznének.

Mi lesz, ha magyar fog neked udvarolni, és szerelmes lesz?

Furcsa lenne. Úgy gondolom, hogy a családja lenézne. Ők nem nyitottak felénk. Rajtam nem látszik, hogy cigány vagyok, de ha cigány vérem előjön, akkor cigányosan viselkedem. De szerencse, hogy tudom magam kontrollálni. Ilyenkor eszembe jut, hogy mit gondolnak rólam a magyarok, és nem akarom, hogy azt gondolják, hogy nem tudok megfelelően viselkedni. Én

nagyon szeretném, hogy cigány legyen a férjem, de legalább annyira fontos, hogy Isten embere legyen. Teljes szívéből hívó legyen.

Ti jártok valamilyen gyülekezetbe?

Igen, Dezső pásztorhoz járunk. Nincs ellentét a gyülekezetek között. Úgy mondják nálunk, hogy kit hova hív el az Úr.

Szerintetek nehéz lesz ezt az utat végigjárni?

Vannak olyan családok, ahol sokszor minden az ölükbe hullik a gyerekeknek. Mi megdolgozunk majd érte, hogy jól éljünk. Azt látjuk az iskolában is, hogy nagyon sok magyar lánynak mennyi mindene van, ami nekünk nincs. De nekik ezt a szüleik adják. Mi magunknak fogjuk megteremteni a jólétet. Ezért már korán megtanulunk küzdeni.

Vissza fogtok jönni, látogatni az itt élőket?

Persze. Támogatnám őket anyagilag is, mert tudjuk azt, hogy mi az a szegénység. Azért is látogatnánk haza, hogy lássák a többiek, hogy érdemes volt tanulni, és kövessék a példánkat.

Tiszavasváriban szeretnétek lakni?

A legtöbben igen, de nem a telepen.

(Antónia): Mi el fogunk költözni a Fehértói útra. Azért költözünk el, hogy a kistestvérem ne lássa az alkoholistákat.

De ott is főleg roma emberek laknak. Miért lesz ott jobb?

(Antónia): Azért, mert csendesebb.

Eddig csak Jucika beszélt. A többiek hogyan gondolkodnak ezekről a témákról?

(valaki): Hát ugyanígy.

Igen, ha én beszélek, akkor úgy beszélek, hogy a többi lány nevében is. Nem csak magamra gondolok.

Ha sikeresek lesztek, a mostani helyzetetekhez képest megváltoztok-e?

Biztosan megváltozunk. Büszkék is lehetünk magunkra, de a családjunkat nem hagyjuk el.

(Réka): Az én apukám mindig arra „idomít”, hogy tanuljak, ne hagyjam magam. Szerintem a szüleim is azt szeretnék, ha megváltoznék.